

Marek Florek, Halina Wróbel, Janina Michalak, Jan Gurba

Koprzywnica, woj. tarnobrzeskie. Stanowisko "Łysa Góra"

Informator Archeologiczny : badania 16, 82-83

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

HUTA, gm.Kłodawa woj.konińskie Stanowisko 1	patrz neolit
INOWROCLAW woj.bydgoskie Stanowisko 95	patrz okres wpływów rzymskich
JABŁONKA woj.nowosądeckie Stanowisko 20	patrz neolit
JAKUSZOWICE, gm.Kazimierza Wielka woj.kieleckie Stanowisko 2	patrz okres wpływów rzymskich
JĘDRYCHOWICE woj.opolskie Grodzisko II	patrz neolit
KARTOSZYNO, gm.Krokowa woj.gdańskie Stanowisko 12	patrz okres lateński
KOPRZYWNICA woj.tarnobrzeskie Stanowisko "Łysa Góra"	Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Tarnobrzegu

Badania prowadził mgr Marek Florek z BBiDZ w Tarnobrzegu przy współpracy mgr mgr Haliny Wróbel i Janiny Michalak z Muzeum Okręgowego w Sandomierzu. Konsultant doc.dr Jan Gurba z ZA UMCS. Finansowało BBiDZ. Pierwszy sezon badań. Osada z I-II okresu epoki brązu, cmentarzysko grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej, osada z okresu wpływów rzymskich, ślady osadnictwa neolitycznego, z okresu lateńskiego i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko znajduje się na dużej wydmie będącej częścią łańcucha wydm ciągnących się pradolinie Wisły między Krowią Górą a Koprzywnicą. Stanowisko zostało odkryte przy wybieraniu piasku. Celem badań było rozpoznanie stratygrafii stanowiska, uchwycenie północno-zachodniego zasięgu cmentarzyska kultury łużyckiej i eksploracja najbardziej zagrożonej jego części. Przed przystąpieniem do badań usunięto przy pomocy koparki nadkład wydmy nowożytnej grubości 1,5-2,0 m zalegającej nad warstwą kulturową. Założono wykop o powierzchni 1 ara /wykop A III/, który w 1/2 przekopano do calca uchwyczonego na głębokości 1,7-1,8 m od stropu war-

stwy kulturowej, natomiast drugą połowę wykopu przekopano jedynie do głębokości 0,5 m.

Stratygrafia stanowiska przedstawia się następująco: a/ wydma nowożytna miąższości 1-4 m /na kulminacji/; b/ warstwa kulturowa miąższości 1,6-1,8 m /można w niej wyróżnić co najmniej 5 poziomów; c/ warstwa białozółtego piasku grubości 2,0-2,5 m /wydma kopalna/; d/ warstwa żwirku miąższości 30-40 cm zalegającego na białym piasku rzeczonym /kopalna terasa Wisły/.

Z warstwy kulturowej wykopu A III pochodzą materiały wczesnośredniowieczne /XI-XII/XIII w./, z okresu wpływów rzymskich, głównie z fazy B 2/C 1 - C /m.in. fragmenty 3 fibul, fragment sprzączki do pasa, fragment czarki szklanej, paciorek /?/ bursztynowy, ceramika siwa toczona, grafitowana i jeżowata, kultury kużyckiej z V EB-Ha, wczesnego okresu epoki brązu - kultur Chłopice-Vesele, mierzanowickiej, /m.in. fragmenty typowych naczyń, drobne narzędzia, wióry i odłupki z surowców czekoladowego, świeciechowskiego, ożarowskiego i pasiastego, w większości odbijane z przerobionych na rdzenie gładzonych siekier krzemiennych /i neolitu/ kultur pucharów lejkowatych, ceramiki sznurowej, być może też amfor kulistych i grupy malickiej/. Z wykopów sondażowych zlokalizowanych na skarpie i osuwisku piaskowni wydobyto 11 w czałości bądź fragmentarycznie zachowanych grobów popielnicowych grupy tarnobrzeskiej. Cmentarzysko można datować od IV/V okresu epoki brązu do okresu halsztackiego włącznie.

Materiały złożono w Muzeum Okręgowym w Sandomierzu.

Badania będą kontynuowane.

KORZECZNIK, gm.Kłodawa
woj.konińskie
Stanowisko 6/7

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw

Prace prowadził zespół pod kierunkiem doc.dr hab.Aleksandry Cofty-Broniewskiej. Finansował Woj.Zarząd Inwestycji Rolniczych we Włocławku. Drugi sezon badań, osady z wczesnej epoki brązu.

Przebadano 360 m² obejmując obszar całego stanowiska. Pozyskano bardzo bogaty zespół krzemienny /ok.4.000 artefaktów/ i ceramiczny /ok. 2.500 fragmentów/. Zarejestrowano 103 obiekty, z czego 4 to budowle /szalasowe ?/.

Zespół krzemienny zaliczyć można do kultury janiślawickiej. W ceramice widać wyraźnie trzy, różne tradycje: 1/ ludności "leśno"-wschodnioeuropejskiej /technologia, zębniectwo i makromorfologia/; 2/ ludności kultury pucharów